

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Żywicka

w sprawie z odwołania H.R.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Sosnowcu
o wysokość świadczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 29 kwietnia 2026 r.,
zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 16 kwietnia 2025 r., sygn. akt III AUa 316/24,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2025 r. odrzucił skargę kasacyjną H.R. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 października 2024 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wyrokiem z dnia 24 października 2024r. Sąd Apelacyjny w Katowicach zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 8 stycznia 2024r. i oddalił odwołanie H.R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Sosnowcu z dnia 31 marca 2023 r. odmawiającej prawa do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem środków zgromadzonych na subkoncie.

Odpis wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi ubezpieczonego w dniu 7 stycznia 2025r.

Pełnomocnik ubezpieczonego w dniu 6 marca 2025r. nadał w placówce pocztowej skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach bezpośrednio do Sądu Najwyższego.

W dniu 24 marca 2025r. Sąd Najwyższy przesłał skargę kasacyjną do Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Sąd Apelacyjny uznał, że skarga kasacyjna ubezpieczonego podlega odrzuceniu.

Sąd Apelacyjny wskazał, że po wpływie skargi kasacyjnej podlega ona kontroli, czy jest ona w konkretnym przypadku dopuszczalna, tj. czy została wniesiona przez uprawniony podmiot i w stosunku do orzeczenia, które może być zaskarżone tym środkiem zaskarżenia oraz czy został zachowany termin do jej wniesienia i czy spełnia ona wymagania formalne. W razie braku któregośkolwiek ze wskazanych warunków uznać należy, że skarga kasacyjna jest dotknięta brakiem uzasadniającym jej odrzucenie na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. W myśl bowiem art. 398⁶ § 2 k.p.c. Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną.

Zgodnie z art. 398⁵ § 1 skargę kasacyjną wnosi się bezpośrednio do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Przepis jasno wskazuje adresata wnoszonej przez stronę skargi kasacyjnej i termin jej złożenia, dlatego istnienie tego szczególnego przepisu wyłącza dopuszczalność odpowiedniego zastosowania art. 396 § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w postępowaniu kasacyjnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2016r., VCZ 73/16).

Sąd Apelacyjny podkreślił, że zasadniczo termin ustanowiony dla pisma procesowego jest zachowany, jeśli w tym terminie wpłynie ono do sądu. Dla zachowania terminu konieczne jest zatem nadanie pisma do właściwego sądu i na jego właściwy adres. W przypadku natomiast wniesienia pisma do sądu niewłaściwego, datą wniesienia pisma jest data nadania w placówce pocztowej przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego (postanowienie Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 2019r., V CZ 21/19).

Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, że termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął w dniu 7 marca 2025 r. Z uwagi, iż skargę kasacyjną nadano bezpośrednio do Sądu Najwyższego w dniu 6 marca 2025r., czyli do niewłaściwego Sądu, to datą wniesienia przedmiotowej skargi jest data nadania jej przez Sąd Najwyższy do Sądu Apelacyjnego w Katowicach, czyli dzień 24 marca 2025r. Powyższe ustalenia wskazują, że skarga kasacyjna została złożona po upływie ustawowego terminu.

Ubezpieczony H.R. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 kwietnia 2025 r., zaskarżając to postanowienie w całości i zarzucając:

1. Naruszenie art. 398⁵ § 1 k.p.c., przez błędną jego wykładnię i przyjęcie, że w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej bezpośrednio do Sądu Najwyższego za datę wpływu skargi kasacyjnej należy uznać datę, w której Sąd Najwyższy przesłał ją Sądowi drugiej instancji (Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach), a nie datę wpływu skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego, co miało istotny wpływ na wynik sprawy, bowiem skutkowało odrzuceniem skargi kasacyjnej;
2. Naruszenie art. art. 398⁶ § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i błędne uznanie, iż nastąpiły przesłanki do odrzucenia skargi kasacyjnej.

Mając powyższe na uwadze żalący się wniósł o: 1. zmianę zaskarżonego postanowienia i przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania; 2. zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Nie wymaga interpretacji, że zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Jest to w tej kwestii regulacja pełna, zatem przez art. 398²¹ k.p.c. nie ma zastosowania art. 369 § 3 k.p.c., który stanowi, że termin do wniesienia apelacji uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła apelację do sądu drugiej

instancji. Orzecznictwo Sądu Najwyższego jest co do tego zagadnienia utrwalone i w pełni aprobowane (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 24 listopada 2016 r., II CZ 118/16; z 10 października 2013 r., III CZ 43/13; z 19 lutego 2015 r., III CZP 100/14; z 4 września 2014 r., II CZ 51/14; z 20 lutego 2014 r., I CZ 6/14; z 20 marca 2014 r., II CZ 107/13; uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 19 lutego 2015 r., III CZP 100/14) z uwagi na to, że wyłącza to zastosowanie istnienia przepisu art. 398⁵ k.p.c.

W konsekwencji, skoro przesyłka została nadana na niewłaściwie oznaczony adres to nie można uznać, że zachowany został termin do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej, a zatem skarga została prawidłowo odrzucona w myśli art. 398⁶ § 2 k.p.c. Przez wzgląd na powyższe Sąd Najwyższy uznaje zażalenie za niezasadne, wobec czego na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁶ k.p.c. zażalenie oddala.

M.G.

[a.ł.]